

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

N^o 16.

Joi, 22 Ianuarie (3) Februarie.

1887.

Brașov, 21 Ianuarie 1887.

În decursul dezbaterii speciale asupra bugetului, în camera ungară, la rubrica „cheltuielilor comune,” deputatul stânga extreme Daniel Iranyi, luând cuvântul, dice, că se vede silită a cere unele deslușiri dela ministrul-președinte în privința afacerilor esteriore, cu atât mai vârtos, cu cât pregătirile de război, despre cari raporteză foile au produs în țară oarecare neliniște.

Iranyi întreabă mai întâi pe ministrul-președinte: decă nu s'a schimbat nimic în raporturile noastre cu puterile străine, mai ales cu Germania, de când cu declarațiile din urmă făcute de d. Tisza în cameră, er de d. Kalnoky în delegațiune; decă și astăzi alianța între monarhia noastră și Germania este totu așa de amicală și intimă, ca mai înainte.

Mai departe întreabă, decă guvernul spercă încă și astăzi, că va succeda a susține pacea fără să fiă constrins a sacrifica interesele țării.

În fine întreabă, decă guvernul și astăzi are intențiunea și e decis a susține independența statelor mici balcanice conform tractatelor și decă este gata a apăra interesele Ungariei și Austriei, la casu de nevoi și decă altfel nu e cu putință, și prin mijloace energice.

Ministrul-președinte Tisza a răspuns îndată lui Iranyi. Se vede că era pregătit. Cu privire la prima întrebare a declarat, că raporturile noastre cu statele străine și mai ales cu Germania n'au suferit în timpul din urmă nici o schimbare. Cătu pentru susținerea păcii guvernul spercă, că se va pute susține fără vătămarea intereselor țării.

Despre măsurile de înarmare dice d. Tisza, că aceste nu sunt o pregătire pentru război, ci numai „măsurile de precauțiune”, ce le iau toate statele, chiar și Belgia și Elveția, spre a se pune în pozițiune de a-și pute apăra interesele cu proprie puteri, în casu cand totuși s'ar amăgi în speranțele lor de pace.

D-lu Tisza a mai făcut aluziune și la apropiata convocare a delegațiilor cu scopu de a încuviința măsurile de precauțiune ce se iau la noi, nu ca pregătire pentru război, ci în vederea eventualității, că monarhia va fi silită a se apăra, cum cere Iranyi în a treia întrebare a sa.

Camera a primit aceste declarații ale ministrului-președinte cu aplause, der nu credem, că s'a înțeleptit din vorbele lui. Speranța ministrului în susținerea păcii nu armonizează nicidecum cu întâmplările și faptele zilei, așa că nu mai poate insufla încredere nimenui. Insuși diarul oficios germanu din Peșta e de părere, că d-lu Tisza prin accentuarea repetită a acestei speranțe nu și-a exprimat atât părerea sa individuală, câtu a voit mai mult să țină contu de recerințele pozițiunii sale responsabile și foarte delicate.

Afirmarea, că pregătirile ce se fac, nu se fac pentru război, ci numai din precauțiune, ca monarhia să fiă pregătită la un casu datu, este mai mult un jocu de cuvinte. Ea ne face să presupunem în casul celu mai bunu, că monarhia noastră nu se gândesce a lua ofensiva.

De acesta eventualitate însă nici nu se teme opiniunea publică, ci ceea ce-o îngrijesce așa de mult este pericolul, ce zace în situațiunea critică generală, îngrijire, căreia îi dă expresiune acum și organu oficiosu din Peșta.

Acum deodată, când d-lu Tisza abia debutează cu „speranțele” sale, „Pester Lloyd” găsesce, că adevăratul pericolu își are isvorul în relațiunile germano-franceze.

Numitei foi i se raporteză din Paris, că președintele republicii franceze Grévy împreună cu ministrul-președinte Goblet stăruiesc în modu

onestu în favoarea păcii. Der totodată i se asigură, că ministrul de război francesu generalu Boulanger este adu mai puternicu chiar decătu președintele cu șeful cabinetului cu totu și că patrioții moderați ai republicii se temu, că într'o bună dimineață se voru deslanțu pașiunile șovinistilor și țera și camera voru fi răpite de curentul de revanșă.

Oru câtu de netedu s'ar desvolta lucrurile în Orientu, oru câtu de favorabilu ar fi rezultatul nouelor negocieri asupra cestiunii bulgare, totuși pacea lumii depinde adu numai dela raporturile dintre Germania și Francia. Pe câtu timpu — exclamă „P. Lloyd” — este mare pericolul în apus, nu ne poate tici nici pacifica rață de speranță ce ne lucesce din Orientu.

De aceea oficiosu pestanu sfătuiesce a lăsa optimismul la o parte și a urmări cu atențiune dezvoltarea lucrurilor între Germania și Francia.

Numai acea mângăiere o mai află în neplăcuta situațiune de adu, că, decă pacea în adevăr nu se va pute susține pentru durată, după toate prevederile omenesci cea dintăiu bubuitură de tunu nu va răsuna în Ostu, ci în Vestu și că nu monarhia noastră va fi aceea, care va deschide focul.

Slabă mângăiere!

Învățământul nostru mediu și superioru, în raportu cu necesitățile noastre.

I.

De unu șir de ani încoco se simte în toate țerile și la toate poporele o viuă agitațiune între bărbății de școlă, în scopu de a modifica și acomoda învățământul, conformu trebuințelor timpului modernu, și pe când unii sunt pentru reducerea studiului limbilor și literaturii clasice în gimnasil, spre a pute da o mai mare atențiune și întindere științelor esacte, er alții pentru admiterea absolvenților dela școlile reale la universități, și erăși alții pentru desființarea școlilor reale și introducerea învățământului specialu — de meserii — încă din școlile populare, pentru ca copii în interesul dezvoltării lor fizice și spirituale din crudele tinerețe să se dedea și să se deprindă cu ocupațiunile, la cari se vor aplica mai târziu, ba se nisuesc chiar d'a introduce și popularisa prin școle unele industri de casă în ținuturile, unde se află multe materii brute, și unde populațiunea e lipsită de ocupațiune în timpul iernei precum și de mijloacele de traiu.

Însă pe când în statele occidentale se desfășură activitate febrilă, pe când în Francia, Germania, Anglia cele mai mari autorități pe tărumul pedagogiei moderne portă o luptă inverșunată în privința reformării școlilor și a învățământului, pe când chiar și la Unguri ministrul instrucțiunii publice merge însuși și trimite bărbăți competenți în străinătate, ca să studieze cu de-amănuntul instituturile principale de învățământu d'acolo, la noi România domnesce liniscea cea mai adencă, ca și când școlile noastre ar fi cele mai perfecte și programa lor ar fi corăspundătoare în toate privințele și n'ar mai fi rămasu nimic de făcutu seu de îndreptat.*)

Însă fără intențiunea d'a lovi în vr'o instituțiune seu alta, fără d'a face responsabilă o persoană seu alta, căci cunoscem și simim aprecia cu toți destul de bine greutățile cu cari au de a lupta instituturile noastre de învățământ și persoanele puse în fruntea lor, totuși să stăm puțin pe locu, și să căutăm decă lucrurile sunt

*) Aici trebuie să observăm, că deși bisericile noastre, ale Românilor de aici, au dreptul de a-și conduce, regula și organiza școlile lor confesionale, totuși sunt dependente în acestă lucrare de planul de organizațiune și de învățământu prescriș de regim. Acestă însă totuși nu ne ar impede d'a ne gândi a introduce reforme practice, folositoare în școlile noastre între marginele posibilității. Excepțiune facu seminariele teologice, unde confesiunile pot să se misce cu multu mai liberu și unde în adevăr pot să introducă toate reformele, ce le reclamă imperiosu trebuințele noastre urgente precum și spiritul timpului.

Red.

în adevăr atât de perfecte ori nu, și decă ele corespondu pe deplinu împrejurărilor și trebuințelor noastre actuale, seu aru ave lipsă de o modificare?

Spre scopul acesta să vedem puțin cu ce și petrecu băieții noștri timpul lor și paralele părinților în școlă, și apoi ce folosu au ei în viața practică de ele și ce rezultat are națiunea?

Decă luăm programa ori-căru gimnasiu în mână, vedem că băieții mai totu timpul lor și-lu consumă cu studiul limbilor vechi și moderne și o mulțime de lucruri, a căroru valoare pentru starea și raporturile noastre actuale de multe ori e foarte problematică, neglijându pe altele de cari amu putea avea unu bun folos. Astfel: pe săptămână au limba latină în 5—6 ore, greca vechiă seu elină 4 ore, română 2—3 ore, germană 2 ore, maghiară 2—3 ore, francesă 1—2 ore; apoi la istoria, din istoria vechiă pe cea jidovescă, persană, asiriană, babilonenă, egiptenă etc. cu toate basmele și miturile lor, mare parte desmintite prin descifrarea hieroglifelor și inscripțiilor cuneiforme din timpul modernu, apoi la cea medievală, să cunoscă pe toți domitorii și toate fazele istoriei franceze, germane, englese, daneze, etc. etc.

Cei 8 ani de gimnasiu sunt îndată trecuți și deși puna părinților e cam sleită în urma speselor celor multe, totuși fiul a progresat, a trecut din clasă în clasă bine și acum elu e tobă de carte; elu a învățat latinesce și grecesce, a tradus și cunosc pe Cesare, Ovidu, Titu Liviu, Virgiliu, Cicerone, Horațiu și Tacitu; a tradus și comentat pe Xenofonte, Omeru, Demosthene, Sofocle, Aristotele și Tucicide; a tradus Halotti beszéd, Niebelungele și pe Minnesänger-i, cunosc pe Petofi, Vörösmarty, Klopstock, Wieland etc., der poate pe Alexandri, Bolinteanu, A. Mureșianu, Petru Maioru, Șincai etc. mai puțin, a studiat bine algebra și fizica, demonstrează foarte bine teoria lui Laplace și legile lui Ohm etc.; din științele naturali sciă ceva din zoologia er din botanică, deși a luat ceva mai puțin, totuși cunosc sistemele lui Linée și câteva plante veninoase, sciă că zăcharul se face din trestia de zăcharu, și caféua cresce pe unu arbustu, și în fine mai cunosc și folosul câtorva palmi. Din chimia însă din lipsa de timp seu că n'au putut lua nimic, seu că au luat numai 3—4 elemente: oxigenul, hidrogenul, azotul și cărbunele, și acesta este destul și nici că se cere mai multu pentru esamenul de maturitate seu pentru a ave cineva o cultură universală. Despre plantele folositoare și stricăcioase din clima noastră n'a fostu pomenire, er despre rolul ce-lu joca azotul, potassa, fosforul, varul etc., la nutrițiunea plantelor și animalelor nici vorbă nu pote fi.

Și unu astfel de tănăr abituriente, cu studiile în regulă, are unu mare viitoru, căci drumul îi stă deschis în toate părțile: elu se pote duce la universitate la filologia, filosofia, istoria, la dreptu, medicina, tehnica, ca să devină profesor, istoric, avocat ori judecător, medic, inginer, etc.; seu chiar și numai cu maturitatea pote deveni angajat la calea ferată, poșta, telegrafu, oficiul de dare, c'unu cuvântu totă lumea i stă deschisă.

Durerosu lucru însă, că la toate aceste i se ceru parale și erăși parale, seu oelu puținu proptele tari, și tocmai aceste de ordinaru lipsesc; căci neînsemnata avere a tată-seu a împușinat o și împovarat o greu până era încă în gimnasiu, așa că de acasă, acum, când i-ar trebui unu ajutoru de 3 ori mai mare ca înainte, elu nu mai pote spera nimic; apoi stipendii sunt puține și pe lângă certificate bune pentru obținerea lor sunt necesari și proptele strașnice, er la oficiile statului, amintite mai sus, cu toate testimoniile cu eminență, cu totă cunoștința de limbă, în împrejurările de față nu e de gândit. Despre aceea, câtu de puțini Români sunt admiși adu în funcțiunile statului ungaru, ne dă o bună probă unu articolu din „Romänische Revue” din Februarie 1886, care ne arată cu date statistice, că din cei 9541 funcționari ai statului ungaru, numai 192 inși, adecă abia 2% sunt Români și și aceștia mai mult în funcțiunile inferioare, pe când Români facu 16% din populațiunea Ungariei.

Deci lipsa de mijloace pentru studiu și lipsa de pros

pecte de înaintare, constringe pe tineri să renunțe la orî ce carieră de vre-o importanță, să abdică de toate idealurile și visurile lui de aur, și se întorcă direct la vîtra și moșia tată-său, ocupându din când în când, ca un lucru secundar, o modestă funcție în comună, ca învățător, notar, primar, sau decă voescă a mai continua studiile, atunci nu-i rămâne altă, decât să mîrgă la teologie, să intre în seminar, unde mai înveță ceva și capătă cel puțin încă 3—4 ani locuință și mîncarea gratuită, er în urmă după absolvire o pâne, care deși e destul de macră și sîracăcioasă, der cel puțin e sigură.

Pe lângă autorii amintiți mai sus, în seminar el trebuie să învețe o altă seriă de autori și discipline de-o valoare nu mai puțin problematică pentru viața lui practică; cu deosebire din istoria toate bravurile și vitejele poporului ales — jidovesc! — să studieze pe toți scholasticii și teologii medievali, ba chiar și scrierile lui Toma de Aquino, limbile semitice, coptică, chaldeică etc, cestiuini, de altmîntrelea pentru alte națiuni și popore, și între alte împrejurări, pôte și pentru noi folositoare.

Acum, după ce pe tineri în 3—4 ani l'ai îndopat cu o altă seriă de studii și de autori, îl trimiți ca pion al culturii, ca preot pe sate, la o comună din munte, de unde foarte rar pôte străbate până la orașe sau să convină cu omenii cu carte, și unde nu are nici pânea de toate zilele, căci tot beneficiul său se compune din venitele stolarilor în suma de 100—200 fl. pe an, și folosul a vre-o 6—15 ectare de pământ, numit porțiunea canonică.

Și dău! canonică și de compătimit este soarta preotului român, căci după ce l'ai chinuit în timp de 16 ani cu tot felul de studii și dogme, acum, decă vră să trăescă, îi pui cornele plugului în mînă, și el pentru a-și procura pânea de toate zilele, după 16 ani de muncă, e silit să se apuce de aceea, ce el n'a învețat niciodată, și, lipsindu-i și teoria și praxa, se produce cu mult mai greu și mai rău decăt însiși țeranii fără carte!! Totă silința și munca lui de nainte, nu-i sînt de nici un folos, căci neavîndu acum mijlocele de a-și procura autorii vechi și noi de literatură, filosofie, teologie, istorie etc. el îi uită unul după altul, o limbă după alta, er pentru ocupațiunile lui de toate zilele studiile lui anterioare nu i folosesc nimic. De aceea orî și cît de inteligent și orî și cît de silit ar fi fost el în decursul studiilor, acum este osîndit la neactivitate în defavorul și paguba lui precum și a familiei, comunei și națiunii sale. Și aci nu trebuie percută din vedere, că cu rari excepțiuni acesta e împrejurarea la aceia, cari au făcut studii sistematice și le-au terminat în regulă.

Institutul de credit și economii „Sylvania“.

Evul nostru e evul progresului pentru că evenimentele se desvoltă în el cu iuțela fulgerului pe toate terenele vieții sociale, așa că acel popor, care nu va asculta de cuvîntul evului indemnător spre muncă și progres, ci va privi numai cu mîni încrucișate la progresul cel facu altu — nu numai că va rămâne înderăptul altor popore, ci chiar va apune, pentru că cine nu progresa astăzi, acela trebuie să pieră. Astăzi nimenea, orî cît de egoist ar fi, nu pôte dice că e destul să ngrijescă numai de capul său. Intregul corpul trebuie îngrijit, decă e vorba ca membrele singuratic să nu se paralizese.

Cine nu știe dintre noi, că cel dintîu mijloc, ba condițiunea „sine qua non“ a progresului în zilele noastre este: banul. Fără de bani celelalte averi, fî mobile sau imobile, sînt fără valoare și nici să se potă valora și aduce în curent fructificator. Ba, sînt dese împrejurările, când ai moșia, ai vite, ai cereale și totuși suferi lipse apăsătoare, pentru că n'ai bani.

Banul îl pun în curgere și îl fac accesibil pentru toate treptele societății și pentru toate lipsele omeniei: *Institutele de credit și economii*. Acestea îți potă mîntui moșia, și totu ce ai, de licitațiune. Ba mai au aceste institute și acea prerogativa, că nu lasă să scurgă în părți și corpuri străine puterea vitală a populațiunii din acel ținut cu al căreia concurs s'a înființat cutare institut de credit, ci rămâne poporului, ca astfel, să-i asigure existența materială și înflorirea.

De acestea principii fiindu convinși și Românii Sălagieni — s'au pus pe picior de a-și înființa un astfel de institut economic cu reședința în Șimleul-Silvaniei, a căruia menire va fi: de a scoate pe bietul popor român aflător în părțile Sălagiului și Sătmăreului din mîna usurarilor nemiloși și a licitațiunii, prin aceea, că-i va lînde ajutor bănesc atunci când va ave lipsă, pe lângă un procent legal și condițiuni favorabile.

Lipsa înființării unui astfel de institut în aceste părți a fost destul de semțită și până acuma; der cu mult este mai semțită astăzi, când pe de-o parte insti-

tutele străine de credit și economii din aceste ținuturi nu sînt în stare să satisfacă nici în parte trebuințelor economice și industriale; er pre de altă parte, pusă fiind în lucrare edificarea căii ferate, avem firma speranță, că reședința institutului și dimpreună cu aceea întreg ținutul va veni în legătură mai strînsă cu comerțul universal și prin urmare avem a ne aștepta la o desvoltare mai favorabilă pe toate terenele vieții.

Ba, înființarea acestui institut ne este chiar impusă imperativ și prin împrejurarea, că: institutele străine existente, partea din profitele destinate spre scopuri umanitare și culturale o întrebuințează exclusiv pentru promovarea binelui unei rase de popor, deși la acele profite, parte ca acționari parte ca împrumutători, contribuie mulți și din fiii poporului român.

Pasul prim e făcut deja, ca acest institut să se înființeze, deorece cele de subscriere și prospectele s'au espedat în toate părțile locuite de Români. Rămîne numai ca în genere, Românii de pretotindenea și în special Românii Sălagieni și Sătmăreni — precum în totdeauna, așa și acuma, să-și facă destul datorinței lor de bărbați de inimă, îmbrățișîndu această cauză comună cu totă căldura prin căștigarea de acționari.

Cu deosebire atragem atențiunea onoraților domni protopopi și preoți, ca conducători și părinți ai poporului român din vicariatul Silvaniei și părțile Sătmăreului, — asupra înființării institutului și îi rugăm să binevoiescă a împrietini și pre frunțașii poporului cu această idee salutară. Ba, rugăm pe dd. protopopi, ca nesmintu să se nisuescă a căștiga ca acționari la institutul nostru și pe corporațiunile morale, adică: *biserica și școala*. Pôte mî va dice cineva: n'au bani bisericile și școlile, pentru-că căți i-au avut sau s'au sleit pe rînd în mîni curatorilor manipulanți — oure excepțiunilor — sau din necredința creditorilor au rămas literă mîrtă pe nărtia socotelor bisericesci. Ei bine! Der chiar pentru acesta unicul mijloc de a întemeia un fond de ocăre pentru bisericile și școlile noastre lipsite — care se nu-l pôte prăpădi nimenea — este *subscrierea de acțiuni*, depurarea cărora se va întempra în rate mici, prin urmare și în cea mai mică filială un preot activ și zelos va sci afla modalitatea de a plăti ratele nefinse pentru vre-o 2—3 acțiuni, și apoi prin rîscumpărarea acestor acțiuni, în ore cîțiva ani, fiicare biserică și școală va fi provădută c'un fond propriu — der fond pe care nu-l vor pôte delapida manipulanții necredincioși.

Afară de acestea, institutul „Sylvania“ va da ajutor bisericilor și școlilor mai sîrace din fondul său propriu, tîndîndu totodată a înainta și cultura mult ceratului nostru popor român din aceste părți.

Deci la lucru fraților români Sălagieni și Sătmăreni. Să punem umăr la umăr, spre a pută înființa acest institut, care — pe lângă aceea, că va ave să aducă poporului român și acționarilor cele mai rentabile folose, — are totodată și o frumoasă misiune culturală națională, îndreptîndu ne la acesta, pe de o parte zelul, caracterul și pozițiunea socială, ce au acei bărbați, cari s'au pus în fruntea întreprinderii; er pe de altă parte, deșteptarea și activitatea desvoltată — în aceste părți — pe toate terenele vieții, activitate salutară cu ovațiuni din partea marelui public român.

Ioan P. Lazar.

SCRILE DILEI.

In afacerea aprobării cărților școlare reuniunea librărilor ungueri a adresat ministrului instrucțiunii două petițiuni privitoare una la cărțile pentru școlile populare, alta la cărțile pentru școlile medii. În cea dintîu rîgă pe ministrul să stabilească un termen, până la care editorii să presinte ministrului edițiunile de cărți școlare, er după expirarea acestui termen să se examineze cărțile și apoi să se recomande sau să se aprobe lista completă a tuturor cărților aprobate să apară în „Neptanitik lapja“. În același timp să se publice și lista acelor cărți, care nu s'au aprobat, der care după ameliorări se potă încă întrebuința pentru instrucțiune într'o nouă edițiune. Aceste cărți să se potă folosi trei ani unul după altul, er după acest timp să se dea o nouă edițiune îmbunătățită. Până în ziua când va apăre lista cărților aprobate și în anul școlar următor pôte alege fiecare institut cărțile după plac. Cărți cu totul noue să se potă folosi în anul prim și fără aprobare. Esaminarea cărților pentru școlile populare să se încredințeze nu profesorilor dela școle înalte și medii, ci bărbaților distinși pe tîrîmul instrucțiunii populare. În a doua petiți rîgă pe ministrul să sisteze total aprobarea cărților pentru instrucțiunea mediă în casu că nu s'ar execută acesta, cel puțin să se schimbe aprobarea obligătoare într'o aprobare facultativă.

—x—

În contra orașului Clușiu s'au intentat deunăzile două procese. Întreprindătorii francesi Pradier și soți

ceru o despăgubire de 80,000 fl., fiindu că au putut exploata mai puține lemne decum a fost stipulat. Consorțiuul măcelarilor clușieni, în fața apropiatei deschideri a noului abatoriu, cere o despăgubire pentru abatoriuul său de până acum.

—x—

Ministerul de interne a anulat contractul directorului teatrului ungueresc din Clușiu, Alex. Csoka, și a permis totodată, ca actorii să continue reprezentațiunile ca consorțiu. Ca ajutor momentan întendantul Esterhazy a avisat 500 fl. Actorii însă refuză a forma un consorțiu și a continua întreprinderea pe propriul lor risc; au ales din mijlocul lor o comisiune de 5 membri, care să le represinte afacerea. Până la înălțurarea crizei se va mai juca deocamdată. — Rău fac actorii că nu se adresază la Kulturregylet, isvorul „culturei“; li s'ar pute da ajutoare din fondul banchețelor.

—x—

După teatrul din Clușiu, vine teatrul din Tergu-Murșului care e în ajun d'a-și vede societatea actorilor disolvată. — S'o scape Kulturregylet!

—x—

O telegramă din Viena comunică, că epoca reînțorcerei delegaților români însărcinați de a negocia coovențiunea comercială nu este încă fixată. Negocierile nu vor fi reluate decăt pe la mijlocul lunii Februarie, după ce se vor stabili la Bucuresci bazele unui arangement posibil.

—x—

Comitetele și filialele reuniunii „Crucea roșie“, care sînt chemate să întrețină în timp de război spitale de rezervă și stațiuni de intrămare a bolnavilor, au început deja cursurile pentru păzitoare de bolnavi și pentru transportatori de răniți. În Pojună s'a deschis un curs de două luni, apoi în Pesta, în Timișoara, în Losonțu, Teușiu, Tirnau, Teresiopol, S. A. Ujhely și Sigetul Marmăției. De asemenea e vorba să se începă un asemenea curs și în Brașov.

—x—

Tergul anual ce s'a ținut la 29 Ianuarie n. în Sebeșiu a fost aproape ca un tîrg de săptămîna. Marfă destulă, der mai nici un cumpărător. Numai vite mari s'au cumpărat câteva de streini.

—x—

Balul filantropic se va da Joi în 10 Februarie st. n. a. c. în sala „Otelului Național“ din Blășiu, într folosul „fondului pentru ajutorarea studenților săraci în casu de bolă“. Președinte: Aron Deac. Prețul intrării: Pentru persoană 1 fl. v. a. Pentru familia de trei membri 2 fl. Pentru familia de peste trei membri 3 fl. v. a. Începutul la 7 și jumătate ore seara. Oferte marinimose se primesc cu mulțămînt și se vor chita pe cale diaristică.

—x—

Spre orientare se aduce la cunoștința Onoratului public, că „Reuniunea femeilor române din Arad și provincie“ în ședința sa dela 11/23, Ianuarie a decis să aranjeze „Balul“ său din anul acesta, în favoarea fondului Reuniunii, pe timpul întrunirii Sinodului eparchial, în decursul săptămînei după Dumineca Tomei, la care invitările îndatinate se vor face la timpul său. — *Comitetul*.

—x—

Ministrul de interne a detrasu fîciei anarhiste „Neue Züricher Zeitung“ debitul poștal pentru țările coronei ungare.

—x—

Din Moloviște, Macedonia, se scrie „Telegrafului“ din Bucuresci: „Românii au început în sfîrșit să se deștepte. După cum știți, pîn'acum școlile noastre funcționau în case particulare, pe când școlile grecesci cari mai că nu mai au elevi, ocupau localurile comunale. Locuitorii din Moloviște au început a pune capăt acestei revoltătoare stări de lucruri. Ei au luat cu asalt școala comunală și acum copii români înveță în primul etaj, er Grecii s'au refugiat în catul al doilea. Arhiepiscopul grec a reclamat la autoritățile otomane; sperăm însă că guvernul M. S. Sultanului ne va face în sfîrșit dreptate.“

—x—

În urma stăruinței Germaniei, guvernul din Viena, dice o telegramă, s'a hotărît a schimba pe d. Sig. Piombazzi, consul austriac la Filipopol, care era însărcinat și cu ocrotirea supușilor Germaniei. Se împuță acestui agent relațiunile sale prea intime cu consulul Englierei și simpatiiile sale pentru regenta bulgară. D. Piombazzi a fost numit consul general la Odesa; în locul lui la Filipopol s'a numit d. Victor Steinbach von Hidegkue, consul la Vidin.

—x—

La 19 Ianuarie v., în Constantinopol s'au făcut alegerile pentru scaunul patriarchal ecumenic. S. S. Ioachim III, fost patriarch la Constantinopol, a obținut 33 voturi contra 19 date S. S. lui Dionisie mi-

tropolită la Adrianopol, 13 mitropolitului din Heraclea, 12 mitropolitului din Metelin, 11 mitropolitului dela Delkos. Restul voturilor s'a împărțit între alți de ce mitropoliți. Alegerea definitivă se va face Dumineca viitoare, cel mai târziu, după ce Pörta va fi revisuită voturile și inapoiată consiliului ecumenic lista de mai sus.

Temeri de război.

Se știe că e vorba să începă în curând tractările în Constantinopol, între ambasadorii puterilor europene împreună cu Pörta, asupra cestiunii bulgare. Încă nici nu s'au întrunit ambasadorii în acest scop, și temerile că tractările nu vor ajunge la un rezultat bun au și început să se ivească. Der chiar ajungând ambasadorii la o înțelegere până la un punct, e destul ca această înțelegere să nu le convină Bulgarilor, necorespundând intereselor lor. În cazul acesta, cei din Berlin se tem de surprinderi, de o revoluție în Macedonia provocată de partidul bulgar dela putere, sau de o revoltă în Rumelia Orientală înscenată de Zankoviști.

În această privință în Belgrad au sosit sciri din Uskub, care semnaleză o reluare a intrigilor bulgăresci pentru a da naștere la o revoluție în Macedonia. Pretextul aparent al acestei numeroase întruniri a ațătorilor este ridicarea unui monument în amintirea Macedonenilor morți în războiul bulgaro-serb. Prezența în această regiune a maiorului englez Trotter, atașat militar la ambasada Englezei la Constantinopol, face să se presupună, că Anglia nu este streină de aceste mișcări.

De altă parte foia oficioasă bulgară din Sofia „Nezawissima Bulgaria“ pretinde, că refugiații bulgari aflați în Bucuresci s'au pus în relații cu refugiații bulgari din Constantinopol, în scopul d'a provoca o răscoală în Rumelia orientală.

Se mai tem cei din Berlin, că prin stadiul în care a ajunsă ață cestiunea bulgară, prin memorandumul lui Zankov inspirat de Rusia și prin conferințele ce le vor ține ambasadorii în Constantinopol, mai curând s'a apropiat, decât s'a înlăturat pericolul, că conflictul latent între Austro-Ungaria și Rusia se va ivi tocmai acum, când i s'a dat ocaziune d'a izbucni, din cauza cestiunii bulgare.

Cei din Petersburg din contră urmăresc cu cea mai viuă atenție înăsprirea raporturilor dintre Franca și Germania. O încăierare a acestor două state ar aduce după sine o acțiune a Rusiei în cestiunea bulgară și negreșit o încăierare cu Austro-Ungaria, care nu va lăsa pe Rusia să pună piciorul în Bulgaria cu putere armată. Rusia deci stă în așteptare, să vedă la ce sfârșit vor duce impunerile ce și le fac reciproc Franca și Germania, der mai multă această din urmă, care a și amenințat pe Francezi. Lucrurile se petrec ca înainte de 1870, cu deosebire numai că cei din Berlin fac ei ață mai multă gură decât cei din Paris, pe când acestia tac, der se pregătesc mereu. Dacă provocările ce pornesc mereu din Berlin la adresa Francezilor vor continua, cei din Petersburg d'ice că Franca, care păstrează o atitudine corectă, își va pierde răbdarea și va răspunde cu contra-ovocări.

Nu mai e nici o îndoială, că și Germania se pregătește mereu. În cercurile înalte din Berlin domnesce părerea, că mai curând or mai târziu trebuie să ajungă Germania la o rătăială cu Franca. În cazul acesta Germania pune mare speranță în statele neutrale Belgia și Elveția, care vor împedea pe Francezi d'a trece pe teritoriile lor spre a ataca Germania în flancuri, și le îndemnă a face pregătiri, ca armatele lor să aibă tărta d'a ține în frâu pe cei cari ar voi să intre pe teritoriul lor.

Ca provocări se pot considera dintr'o parte și alta, der mai mult din partea Germaniei: discursurile lui Bismarck în Reichstag, ridicarea baracelor germane la granița franceză, după cum spun oficioșele germane, ca răspuns la ridicarea baracelor franceze la granița germană; fortificarea continuă a granițelor din amândouă părțile; întărirea garnisonelor franceze și germane și grămădirea de mase mari de trupe în Alsația-Lotaringia și la granițele ostice franceze; oprirea esportului cailor din Germania în Franca, deși s'a dovedit că Germania a importat din Franca peste 13,000 de cai, pe când Franca a importat din Germania abia vr'o 6000 de cai, oprirea esportului de scânduri din Germania în Franca pela Dieuze, precum ne spune o foia germană alsațiană conchiământul marelui număr de reserșiți în Germania sub cuvânt că se exercite mănăarea pușcii de repetiție ș. a. Acum n'ar mai rămâne, decât ca să urmeze și nota ce se dădea că Germania plănuse să o adreseze guvernului francez spre a cere socotelă de înarmările și pregătirile de război ce le face; și să nu credă cineva, că s'a renunțat la această notă, căci sciri și corespondențe din Berlin dau a în-

telege, că trimiterea ei e numai amănată, și atârta de rezultatul alegerilor pentru Reichstagul german, după cum vor fi favorabile sau nefavorabile proiectului militar la care Bismarck ține morțișu, ca amânarea să dureze mai mult sau mai puțin timp și prin urmare și conflictul franco-german să izbucnescă mai curând sau mai târziu.

Sciri militare.

România. Cetim în „Revista armatei“ din Bucuresci: „Luni, 5 Ianuarie, a plecat la fabrica lui Krupp la Essen, o comisiune compusă din d-nii maior Ghiteșcu și căpitanul Tănăsescu din artileria, pentru a supraveghia fabricarea a 165,000 obuze pentru tunurile de câmp, precum și pentru a primi 9 baterii complete și două baterii fără țevi ce sunt deja fabricate. — „Națiunea“ spune că la Pirotechnia armatei domnesce de câțva timp o mare activitate în fabricarea cartușelor. I se spune că, cu mașinele de care dispune astăzi pirotechnia, fiecare din ele poate fabrica pe fiecare și în termenul mediu câte una sută mii de cartușe. — Diarele din Bucuresci spun, că marchisul de Pange, maior de artileria în armata franceză, atașat militar la ambasada franceză din Viena, a vizitat regimentul 3 de linia din Bucuresci. D sa a trecut prin toate camerele trupei, scolei, magazii și hale, a asistat la exercițiile unei companii, a gustat din hrana trupei și a exprimat în mai multe rânduri mulțumirile sale comandantului regimentului felicitându-l armata română pe care, a d'is d-sa, o găsesce instruită ca cele mai perfecte armate din Europa. D. maior de Pange a vizitat și șola militară.

Germania. În fabrica din Spandau se fabrică ziua și noaptea cartușe pentru pușcele cu repetiție. Admiratul Caprivi, șeful admiralității germane, inspectează toate porturile militare. — După cum spune o telegramă din Berlin, numirea locotenentului general Verdy, discipulul favorit al mareșalului de Moltke, ca guvernator alu Strassburgului, este privită în sferile militare ca un act politic foarte semnificativ în împrejurările actuale.

Franca. „Daily News“, după ce enumără forțele Francei, d'ice: Prima linia de apărare cuprinde cetățile Verdun, Toul, Epinal și Belfort și intervalele dintre ele sunt apărate prin forturi așa de apropiate încât nu e un punct al frontierei care să nu fiă sub protecția tunurilor. Dacă prima linie ar fi pătrunsă, Germanii ar da peste lucrările făcute la Reims, Laon, Langres, Dijon și Besançon, ce formeză o a doua linie mai tare ca cea d'ântea. Statul maior general din Berlin e convins, că totu terenu e minat. Mai mult, domnesce convingerea, că dacă Franca e prevenită numai cu câte-va ceasuri înainte de mobilizarea armatei germane, ar fi imposibil Germanilor să înainteze Scrisore particulară, primită în Roma din Savoia, anunță că cu totă marea cantitate de zăpadă ce a cădută în partea aceea, guvernul francez urmează lucrările întăririlor și acelea ale fortificațiilor. Aprovizionările de muniții sunt mărite pretutind.

Rusia. „Wiener Tageblatt“, dă știrea, că generalul Gurko, guvernatorul Poloniei, a însărcinat mai multe comisiuni militare ca să stabilească o rețea telegrafică subterană pentru a pune în legătură toate fortărețele Poloniei și să se construiască poduri provisorii pentru trecerea trupelor. — „Correspondința rusă“ află, că comandantul trupelor din circumscripțiunea militară din Moseva a hotărât să întreprindă manevre de iernă cu diviziunea grenadirilor. Aceste manevre vor ține 3 zile și vor avea de scop să obișnuiască armata cu neajunsurile unei campanii de iernă. — Guvernul rus a comandat în Moseva o mare cantitate de instrumente chirurgicale pentru armată cu termenul de predare de cel mult finele lui Martie.

Italia. Raportul anual relativ la forțele militare spune că armata italiană poate ajunge la cifra de 1,184,000 omeni, din care 884,000 pentru armata activă și 300,000 pentru rezervă. — În curând va apăre un decret al ministerului de război, care dispune introducerea pușcii de repetiție în armată.

Elveția. Consiliul federal ia diferite măsuri militare și face pregătiri pentru un eventual cas de mobilizare. Se telegrafiază din Berna, că se fac acum mari aprovizionări de cărbuni de piatră, de temă că, izbucnind un război, cumpărarea să nu fiă prea a-nevoioasă.

Ultime sciri

Berlin, 1 Februarie. — Diarul „Post“ publică un articol prin care caută a demonstra că generalul Boulanger, sprijinindu-se pe șovinismul partidului radical și dominându în același timp masele paucnice ale populației franceze, este astăzi mai stăpân pe situația decât cum au fost Thiers și Gambetta. Der, după spusese diarului berlinesu, generalul Boulanger nu poate continua a domina situațiunea decât mănținându impulsivitatea războinică a cărei inițiativă i s'a dat în mod voluntar. Franca activează înarmările sale cu o energie înfricoșată. Generalul Boulanger nu mai are forța necesară pentru a întorci națiunea franceză pe calea păcii, decât nu va voi să părăsescă locul încercat cu impunerea c'a pus pe Franca în fața unui mare pericol.

Viena, 1 Februarie. — „N. fr. Presse“ d'ice că articolul războinic al diarului berlinesu „Post“ dovedesce, că guvernul german pune ca condițiune pentru păstrarea păcii retragerea ministrului Boulanger. Prin amestecul în

afacerile interne ale Francei „Post“ vrea să provoce războiul cu Franca.

Bucuresci, 31 Ianuarie. — Aici nu se știe nimic de visita regelui Milanu, despre care a vorbit o foia din Pesta.

DIVERSE.

Unu consortiu de înșelători. — Căpitaniasuperioră orășenescă a Buda-Pestei fu incunosciată de poliția din Londra despre faptele unui consortiu, care e înființat pe hipodromul de acolo birouri de rămășagă, cu intențiunea de a înșela persoane lesne credetore. În prospectele apărute în diarele engleze și franceze se spune, că consortiul dispune de un fond de peste 500,000 fr. și că se primesc rămășaguri ori câtu de mari. Cea mai mică sumă fu fixată cu 25 fr. Poliția care urmărea cu atențiune faptele a acestor întreprindători, se vedu în fine silită a interveni arestându pe întemeitorii susnumitelor birouri. Unul dintre aceștia se dete de un conte ungurescu cu numele Anton Kalnoky, companionul său se numi Alexandru Zand. Cercetările, cari urmară, dovediră că consortiul nu dispune de nici un fond și considerabila sumă ce a încasat a întrebuințat'o pentru scopurile sale proprii. Poliția din Londra rugă deci căpitaniasuperioră să cerceteze, nu cumva respectivii au comis și în Ungaria înșelătorii.

Domnii cei mici și domnii cei mari. — La stațiunea Hód-Mező-Vásárhely se întempla săptămâna trecută o scenă caracteristică, pe care o descrie „Szegedi Híradó“ precum urmază: „La stațiune se predaseră 2000 de iepuri împușcați, rezultatul celei mai de pe urmă vânătoare făcute pe proprietatea contelui Károly. În același timp apăr în edificiul gării o societate de mai mulți domni. Unul dintre aceștia, înbrăcat într'un simplu roc vechiu cu cismele pline de noroiu, se duse la cassierul de mărfuri și-l rugă a espedia imediat iepurii. Amploiatul d'ise domnului să aștepte. Peste câțva timp repeti acelaș domn rugarea sa, der cassierul îi răspunse, ca să nu lă molesteze mai multu cu acești „epuri proști.“ Domnul se și incredință curând după aceea, că iepurii, cari erau adresați unui vândător de vânătură din Viena, într'adeveru nu vor fi espediați cu trenul cel mai apropiat. Mai merse încă odată la cassă și d'ise: „De nu vor porni îndată acei iepuri, atunci să vor strica!“ Impiegatul replică în cel mai aspru ton, că această stăruire insolentă e curat scandalu ș. a. Necunoscutul domn întrebă acum „Unde este șeful stațiunii?“ — „Ce știu eu?“ fu răspunsul „caută-l dacă voesci a-i vorbi.“ Domnul d'ise cătră un hamal delă gară să aibă bunătate a căuta pe șeful stațiunii. Hamalul îi rise domnului în față d'icându, că acesta nu-l privește pe el. Domnul nu se mai put stăpini mai mult și strigă hamalului, „Caută îndată pe domnul șef de stațiune și spunei, că contele Stefanu Károly il salută și-l rogă să trimetă registru de plânsori!“ Urmă acum o mare scenă, constătătoare din cele mai supuse scuse ale amploiaților, cari din toate ferestrele cereau iertare. Der cei cari nu sunt conți, ce nu vor fi auzind delă micii „domni“ d. e. țeranii cari au afa-ceri pe la calea ferată!

Bătălia într'o gară. — Se scrie „Independenței belge“ dela Rézien cu data de 21 Ianuarie: „O adevărată bătălia s'a petrecut ieri la Agde. O bandă de tâlhari s'a introdus în depositul de mărfuri, și după ce și-au ales hoții totu ce le-au plăcut, se pregăteau să plece. Atuncea însă fură surprinși de cătră priveghetori. La vederea impiegaților totă banda o luă pe fugă, cădându în mânele amploiatului Boulrand unul din bandiți. Acesta angagiă o luptă cu banditul și, mai tare ca adversarul il trânti la pământ. Atuncea se începă o bătălia în totă regula, în care mai mulți amploiați, fură răniți. Ceea ce este însă și mai ciudat, este că această tentativă criminală s'a reînuit și a doua zi. În noaptea de 21, pe la orele 3 de dimineță, aceeași bandă de răufăcători se năpusti, cu o cutezare ne mai pomenită, pe gară. Trei vagoane ce erau așezate sub marchisă, fură ridicate de tâlhari, și pe una chiar o deschiseră. La șgomotul făcut, sărindu surveiantul Boulrand, hoții o luară din nou la fugă, lăsându însă de astădată pe loc două baloturi cu licuoruri pe care reușiseră să le sustragă.“

**

Rectificare. În articolul intitulat „Comassările“ s'au strecurat unele greșeli de tipar. Astfel: în Nr. 6, pag. 3, col. 1., rândul 9 de sus, în loc de latu, se citească *latinesce*; același număr, pagină și columnă, rândul 11 de jos, în loc de $\frac{2}{3}$, se citească $\frac{3}{2}$; aceeași pagină, col. 2, rândul 7 din jos în loc de buea se citească *bună*. Nr. 8 pag. III, col. 2, rândul 8 din sus: în loc de in sumi se citească *insumi*; col. 3 rândul 7 dela fine, în loc de Succinia coronata se citească *Puccinia coronata*, rândul 5 în loc de Succinia straminis, se citească *Puccinia straminis*; idem în loc de Boragine, se citească *Boraginee* și *Asperifoliacee*. Nr. 8, col. 1, rândul 5 de jos în loc de muntele Kart se citească muntele *Karst*.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 29 Ianuarie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Rentă de aură 5%, Rentă de hârtia 5%, and various bonds.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 16 Ianuarie st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Renta română (5%), Renta rom. amort. (5%), and various bank notes.

Cursul plefei Braşov

din 1 Februarie st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item name, Buy price (Cump.), Sell price (Vend.), and another price. Includes items like Bancnote romănesci, Argint românesc, and various bank notes.

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite exact arătându-se și posta ultimă.

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table with 2 columns: Duration and price. Includes entries for 3 months (3 fl.), 6 months (6 fl.), and 1 year (12 fl.).

Pentru România și străinătate:

Table with 2 columns: Duration and price. Includes entries for 3 months (10 franci), 6 months (20 franci), and 1 year (40 franci).

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6
Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table with 2 columns: Duration and discount rate. Includes entries for 3-4 hours (10%), 5-8 hours (15%), 9-11 hours (20%), 12-15 hours (30%), 16-20 hours (40%), and Dela 20 de repetiri în sus (50%).

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facu învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și postultimă. ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules between various stations like Predeal, Budapesta, Teiuș, Arad, and Brașov. Includes columns for train type, departure times, and arrival times.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.